

УДК 327:[341.232.1:355.357(477-11)]"20"

РОЗМІЩЕННЯ МИРОТВОРЦІВ ООН НА СХОДІ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Орест Гогоша, Андрій Хімяк

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська, 1, м. Львів, Україна, 79000, тел. (032)239-41-32,
e-mail: andry_khimiak@yahoo.com, dekart13@yahoo.com*

Тема розгортання на Донбасі миротворчої місії ООН є однією з ключових зовнішньополітичних тем цієї осені, і однозначно потребує детального наукового аналізу. Досліджено процедуру підготовки та розгортання миротворчих місій ООН загалом та перспективи розміщення миротворців ООН на сході України зокрема. Виконано порівняльний аналіз українського та російського сценаріїв розгортання миротворчої місії ООН на Донбасі, висвітлено основні позиції США, НАТО, ЄС щодо цього питання.

Ключові слова: миротворча місія ООН; російсько-український конфлікт; Україна; Російська Федерація; США; НАТО; ЄС.

Питання розміщення миротворців ООН на сході України є надзвичайно актуальним, оскільки саме від того, чи будуть розміщені миротворці на Донбасі та насамперед, з чиєї ініціативи, залежить майбутній розвиток ситуації в російсько-українському конфлікті. Ця тема в останні тижні заповонила велику частину інформаційного простору України, Російської Федерації, США, країн-членів ЄС та інших держав. І у цьому величезному потоці статей та сюжетів трапляється багато помилкової, а часом і відверто неправдивої інформації. Отож спробуємо структурувати інформацію та дати можливий прогноз подальшого розвитку ситуації на сході України.

Передусім важливо визначитись, у який спосіб відбуватиметься процес залучення миротворців у місію на суверенній території певної країни. Відповідно до Статуту ООН, всю відповідальність за підтримання міжнародного миру та безпеки покладено на Раду Безпеки ООН. Рада Безпеки, згідно з цими повноваженнями, може ухвалити рішення щодо розгортання операцій із підтримання миру та безпеки. Всі інші аспекти, пов'язані з чисельністю, видом озброєнь, охопленням території, повноваженнями тощо теж визначає Рада Безпеки. Такі питання, як бюджет та ресурси місії, – визначає Генеральна Асамблея ООН. Главу місії та головного командувача миротворчими силами призначає Генеральний Секретар ООН. У всіх випадках рішення приймають більшістю голосів, а постійні члени Ради Безпеки (США, Великобританія, Франція, РФ та Китай) мають право вето [5]. Вже тут є дуже важливий для України момент: РФ, як постійний член Ради Безпеки ООН може спокійно накладати вето на всі невідгідні для неї пропозиції. Саме тому надзвичайно

важливим є визнання РФ стороною конфлікту. Саме доведення того, що РФ є безпосереднім учасником конфлікту, унеможливить будь-який її вплив на рішення, що стосуватиметься майбутньої миротворчої місії. Повертаючись до процедури, у Статуті ООН йдеться, що на миротворців можуть покласти такі завдання [5]:

- розгортання сил для запобігання конфлікту або його перетіканню через кордони;
- стабілізація конфліктної ситуації після припинення вогню;
- створення умов для досягнення угоди про встановлення міцного миру між сторонами;
- забезпечення здійснення комплексних мирних угод;
- сприяння країнам або територіям у подоланні перехідного періоду та створенні стабільного уряду на основі демократичних принципів, ефективного управління й економічного розвитку.

Окрім цього, миротворці можуть виконувати й інші завдання. Зокрема, їх можуть залучати до процесів роззброєння, демобілізації та реінтеграції колишніх комбатантів; розмінування; реформування сектору безпеки; захисту та заохочення прав людини. Вони можуть надавати допомогу в проведенні виборів і підтримувати заходи з відновлення та зміцнення державної влади; сприяти соціально-економічному розвитку території тощо. [5]

Розміщення миротворчої місії ООН на сході України змогло б сприяти швидшому врегулюванню конфлікту та, принаймні, зменшило б кількість жертв серед української армії та мирного населення на Донбасі. Консультації в Раді Безпеки ООН щодо розміщення миротворчої місії на сході України розпочали ще наприкінці лютого 2015 р. Водночас, міністр закордонних справ України Павло Клімкін припускав, що в такій місії може брати участь спільний контингент ООН та Європейського Союзу [5]. Через місяць, у березні 2015 р. Президент України Петро Порошенко ввів у дію рішення Ради нацбезпеки й оборони «Про звернення до Організації Об'єднаних Націй із проханням відправити на Донбас миротворчий контингент». У тодішньому повідомленні прес-служби Глави держави йшлося про «міжнародну операцію з підтримання миру та безпеки» [5]. Через два тижні Верховна Рада України ухвалила звернення до Ради Безпеки ООН і Ради ЄС із проханням розпочати таку операцію на території України. Зокрема, в Пояснювальній записці наголошували, що «розгортання в Україні міжнародної операції з підтримання миру та безпеки дозволить забезпечити ефективну імплементацію Мінських домовленостей насамперед у частині невідкладного та всеохоплюючого припинення вогню, відведення всіх важких озброєнь, виведення всіх іноземних збройних формувань, військової техніки та найманців із території України, роззброєння всіх незаконних збройних формувань» [11]. Тодішній заступник глави Адміністрації Президента України Валерій Чалий прогнозував, що для ухвалення рішення про відправлення міжнародної миротворчої місії на Донбас потрібно кілька місяців. Як бачимо сьогодні – ці спроби були безуспішними, проте важливо, що саме Україна першою висловила таку пропозицію. Вже тоді

всі прекрасно розуміли, що введення миротворців ООН на Донбас має підтримати РФ, яка має право вето в Раді Безпеки ООН. І спочатку, навіть з'явилася інформація, про нібито, згоду президента РФ Володимира Путіна на введення миротворців на окуповані бойовиками території Донецької та Луганської областей. В медіа цю тему найчастіше згадували в травні 2015 р., після чергових переговорів у Нормандському форматі. Однак практично відразу прес-секретар російського президента Дмитро Песков спростував цю інформацію, посилаючись на те, що будь-які розмови про миротворців можна починати лише тоді, коли повністю виконають Мінські угоди. Цю тезу згодом підтвердив і міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров, який заявив, що «можливості розгортання миротворчої місії не передбачено Мінськими угодами, а сама місія потрібна українському президенту лише для того, щоб зняти із себе відповідальність за підпис під Мінськими домовленостями» [1]. Одночасно з РФ почав надходити дуже чіткий меседж. Його суть полягала в тому, що будь-які переговори мають проводити між собою сторони конфлікту в Україні, а РФ такою стороною не є. Згодом кілька разів намагались повернутися до цієї теми, зокрема, у квітні 2016 р., після чергового раунду переговорів у Нормандському форматі, та у квітні 2017 р. – після того, як у Луганській області підірвали автомобіль моніторингової місії ОБСЄ. На жаль, ці спроби були невдалими.

Однак влітку 2017 р. стало зрозуміло, що ця тема залишилась актуальною для української влади. 22 серпня 2017 р. Президент Петро Порошенко анонсував, що на засіданні Генеральної Асамблеї ООН у вересні презентує концепцію миротворчої місії, і заявив, що «майбутня місія ООН в Україні була б гарантією того, що на Донбасі припинять стріляти, гарантією того, що РФ припинить відправляти бойовиків і виведе свої регулярні підрозділи, забере зброю, яку вона передала для того, щоб убивати українців» [1]. А вже через два дні, 24 серпня, Президент України обговорював це питання з главою Пентагону США Джеймсом Меттісом.

На активні спроби України повернутися до ідеї миротворців дуже швидко знайшли відповідь і в Росії. Вже 5 вересня 2017 р. президент РФ Володимир Путін висловив думку, що наявність миротворців ООН на Донбасі пішла б на користь вирішенню конфлікту на сході України, і доручив МЗС РФ внести відповідний проект резолюції на розгляд Ради Безпеки ООН. Здавалося б, що така позиція РФ допоможе, зрештою, почати реальне врегулювання конфлікту, проте доволі швидко стало зрозуміло, що це не так. Пропозиція російського президента полягала в тому, щоб мандат миротворчої місії обмежувався лише забезпеченням безпеки спостерігачів ОБСЄ і лише на лінії розмежування, а не на українсько-російському кордоні. Крім того, президент РФ Володимир Путін наголосив на тому, що миротворців можна ввести на Донбас лише після розведення сторін і відведення важкої техніки та лише за згодою бойовиків. Цим самим він фактично хотів зняти з РФ відповідальність за події в Україні, з одного боку, і водночас легалізувати лідерів «ДНР» і «ЛНР» та залучити їх у переговорний процес, з іншого.

Президент України Петро Порошенко 7 вересня 2017 р. знову заявив, що миротворча місія ООН має діяти на всій території Донбасу, а не лише на лінії зіткнення, також у місії не повинно бути росіян, не може йтися про погодження її введення з бойовиками, також вона не має означати скасування чи послаблення антиросійських санкцій [7]. Ці тези Петро Порошенко підтвердив у своєму виступі на Генеральній Асамблеї ООН 20 вересня 2017 р. [7]. Український президент у промові розставив основні акценти на те, що миротворців на Донбас потрібно ввести якомога швидше; російські військові і далі воюють на Донбасі, відповідно, в миротворчій місії не може бути представників країни агресора. На наступний день після виступу Петро Порошенко провів робочу зустріч з президентом США Дональдом Трампом, на якій обговорив подальші перспективи появи миротворців на сході України і після якої заявив, що США повністю підтримали саме український варіант введення миротворців на Донбас. З того часу питання неодноразово обговорювали і на різноманітних міжнародних форумах, і в окремих країнах, однак подальшого розвитку станом на 15 листопада 2017 р. воно не отримало. Отож, варто детальніше зупинитися власне на позиціях України, РФ, США та інших країн.

Позиція України полягає, насамперед, в тому, що лише миротворча місія на сході України слугуватиме тим дієвим чинником, який сприятиме припиненню вогню та нормалізації ситуації на сході України. Щоб бути успішною, ця місія повинна діяти не лише на лінії розмежування, а й уздовж усієї ділянки українсько-російського кордону, яку сьогодні не контролюють з боку України. Така ситуація не вигідна РФ, оскільки цілковитий контроль над кордоном і розміщення там миротворців не даватиме змоги перекидати в Україну російських військових та техніку і боєприпаси для бойовиків. Саме такий формат, коли миротворці беруть під контроль усю окуповану територію і закривають державний кордон України, одразу ж підтримали європейські та американські високопосадовці. Важливим питанням залишається те, що всі ідеї наразі лише обговорюють з партнерами, тоді як РФ подала свій проект резолюції, згідно з яким миротворці необхідні лише на лінії розмежування і лише для охорони спостерігачів ОБСЄ. Тобто всі інші функції, включаючи роззброєння бойовиків, миротворці не виконуватимуть. Протистояти російській резолюції Україні доволі складно. Окрім того, Україна дуже добре розуміє, що будь-який український документ РФ заблокує своїм вето. Єдині шанси на успіх – подавати спільний проект миротворчої резолюції разом з іншими країнами. Водночас, РФ загострює ситуацію на фронті та організовує різноманітні провокації на Донбасі.

Отже, позиція України зводиться до п'яти базових пунктів, які вже озвучував Президент України Петро Порошенко [3]:

– Миротворча місія ООН має бути повноцінною, розгорнутою на всій території Донбасу і має на меті не законсервувати російську окупацію чи легалізувати російську присутність, а забезпечити тривалий мир в окремих

районах Донецької та Луганської областей України та повне відновлення територіальної цілісності нашої держави.

– Миротворчу місію ООН необхідно розмістити на всій окупованій частині території, включаючи ділянку українсько-російського кордону.

– Миротворча місія ООН повинна відповідати керівним принципам здійснення міжнародних принципів ООН, що апріорі виключає участь у ній представників країни-агресора чи сторін конфлікту.

– Про жодне узгодження з російськими бойовиками параметрів майбутньої участі миротворчої місії ООН не йдеться.

– Робота над згаданою ініціативою жодним чином не є підставою для скасування існуючих міжнародних санкцій проти Російської Федерації. Вони мають залишатися чинними до повного відновлення суверенітету, територіальної цілісності і незалежності України через виконання Мінських домовленостей.

Зрозуміло, що позиція РФ є кардинально іншою. Росія наполягає на тому, що миротворців можна розмістити лише на лінії розмежування, їх головна мета – забезпечення безпеки місії ОБСЄ. Основним аргументом РФ є те, що розміщення місії на українсько-російському кордоні суперечить послідовності виконання етапів Мінських угод. Фактично контроль над кордоном є останнім пунктом Мінських угод, відповідно, може бути втілений лише після виконання Україною «політичних зобов'язань». А Україна, за словами РФ, своїми вимогами щодо розташування ймовірної миротворчої місії ООН на непідконтрольній Україні ділянці кордону з Росією нібито намагається зламати послідовність виконання кроків Мінських домовленостей про врегулювання на окупованій частині українського Донбасу. Більше того, РФ продовжує наголошувати, що цей конфлікт є виключно внутрішньоукраїнським. Відповідно, ввести миротворців на схід України можна буде лише після розведення сторін і відведення важкої техніки, і лише за узгодженням із представниками «ДНР» і «ЛНР».

Враховуючи, що останнім часом багато розмов точилося щодо проекту майбутньої резолюції ООН від України, РФ вирішила зіграти на випередження, і 5 вересня 2017 р. скерувала проект резолюції про розміщення миротворців на Донбасі Генеральному Секретарю ООН та голові Ради Безпеки ООН. Враховуючи той факт, що ідею такої резолюції відкинула не лише Україна, й Німеччина, Франція і США, президент РФ В. Путін трохи змінив свою попередню пропозицію, і 12 вересня погодився на розташування миротворців і в інших місцях біля лінії контакту, де можуть працювати спостерігачі ОБСЄ. Проте вимогу України, яку підтримують усі наші міжнародні партнери, що така місія ООН має працювати по всій окупованій території, включно з лінією кордону, – категорично відкидає. Іншим важливим моментом є власне склад миротворчої місії. За пропозицією РФ, особовий склад місії мають складати російські миротворці або, в крайньому разі, громадяни інших країн СНД, більшість з яких, де-факто, є союзниками РФ. Тобто можемо чітко простежити, що РФ намагається приміряти на себе маску миротворця і покращити свій імідж

у світі, можливо, навіть домогтися скасування санкцій і водночас ще більше укріпити свої позиції на Донбасі.

Протилежну позицію займають США. Вони підтримують Україну, отож виступають за розміщення миротворців ООН на українському Донбасі на всій окупованій території, в тому числі на кордоні з РФ, і наполягають, щоб миротворці мали широкий мандат. Крім того, РФ повинна вивести свої війська з окупованих територій Донбасу, аби миротворча місія ООН змогла розпочати свою роботу. Про це нещодавно повідомив спеціальний представник США з питань України Курт Волкер. Він зауважив, що спочатку сторонам необхідно домовитися щодо мандату місії та визначитися з її чисельністю та складом. Волкер також додав, що присутність місії має стати необхідним безпековим елементом, що даватиме змогу перейти до політичних кроків, передбачених Мінськими угодами [10]. Ці тези він підтвердив під час візиту до Києва 27 жовтня 2017 р. За його словами, якщо місія таки буде сформована, вона має виконувати три основні завдання [10]:

- мати повний контроль над усією зоною конфлікту, а не лише на лінії зіткнення, та вільно пересуватися нею;
- моніторити зберігання важкого озброєння – так, щоб воно перебувало в одному місці і не розміщувалося ще десь.
- контролювати російсько-український кордон.

Аналогічні висловлювання звучать у заяві речниці Державного департаменту США Гедер Науерт, в якій вона згадує, що «будь-які миротворчі сили повинні мати широкий мандат – забезпечувати мир і безпеку на всій окупованій території України, до самого кордону і включно з кордоном із РФ, для того, щоб уникнути поглиблення чи закріплення поділу України» [10]. Крім цього, вона зазначила, що така місія – це «дієвий засіб захистити українських громадян, незалежно від їх релігії, національності чи мови, та хороша можливість для відновлення суверенітету України і її територіальної цілісності» [10]. Гедер Науерт підтвердила, що США вважають за необхідне насамперед поліпшити становище з безпекою як перший крок до врегулювання на окупованій частині Донбасу.

Схожу позицію займає і НАТО. Керівництво Альянсу повністю підтримує ідею миротворчої місії ООН на сході України. Важливо зазначити: НАТО підтримує обґрунтовану вимогу України, що миротворці мають бути розміщені не лише на лінії розмежування, й на всій окупованій території українського Донбасу, зокрема, вздовж українсько-російського кордону. З цього приводу Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг заявив, що «НАТО підтримує ідею розташування ймовірної миротворчої місії ООН на сході України на всій території конфлікту, включно з непідконтрольною Києву ділянкою українсько-російського кордону, а також підтримує всі ідеї і пропозиції, що можуть допомогти втілити Мінські домовленості, дотримуватися припинення вогню та відвести важкі озброєння» [4]. Цю ж ідею підтримують інші європейські країни. Зокрема, за словами речниці уряду ФРН Ульріке Деммер, Німеччина повністю підтримує ідею розміщення на Донбасі миротворців ООН, однак усі деталі такої

місії необхідно чітко узгодити і регламентувати. Причому ФРН не бачить підстав надавати в цьому питанні сепаратистам на Донбасі право голосу на переговорах щодо такої місії [6].

Як з'ясувалось існує два протилежні підходи до створення та розгортання миротворчої місії ООН на Донбасі: 1) український, який підтримують США, НАТО, ФРН, Франція та інші міжнародні партнери; 2) російський. Окрім місця розгортання потенційної місії та її повноважень, є багато інших важливих питань, які на фоні дискусій між двома вищезгаданими пропозиціями трохи відійшли на другий план.

Насамперед, це питання фінансування такої місії. Зазвичай миротворчі місії фінансують з бюджету ООН за спеціальною статтею витрат «миротворчі операції». В цьому фінансовому році (1 липня 2017 р. – 30 червня 2018 р.) на миротворчі операції ООН асигнувала 6,8 млрд. дол. США. Цими коштами фінансують 13 миротворчих операцій під егідою ООН. Ще дві місії – спостерігачів на Голландських висотах (Ізраїль та Сирія), а також спостерігачів в Індії та Пакистані – фінансують прямо з бюджету ООН [12]. Оскільки до наступного фінансового року чекати ще дев'ять місяців, а кошти на місію на Донбасі потрібні вже незабаром, то допомогти можуть США. Принаймні, такі пропозиції неодноразово висували американські посадовці. Іншим важливим питанням, є часові рамки миротворчої місії ООН. Вже зараз можна побачити, що рішення в силу розбіжностей і права вето РФ, як постійного члена Ради Безпеки ООН, найближчим часом не буде прийняте. Мінімум півроку займе час на підготовку та розгортання такої місії. В кращому випадку, така місія зможе почати свою роботу через рік. А за рік часу ситуація на Донбасі може кардинально змінитися. І останнім питанням є те, яким чином мали б поєднувати свою діяльність миротворча місія ООН та спеціальна спостережницька місія ОБСЄ.

Отже, потенційна миротворча місія ООН на Донбасі могла б суттєво наблизити Україну – якщо не до завершення конфлікту, принаймні, до забезпечення безпеки своїх громадян на Донбасі та зменшення жертв як серед солдатів української армії, так і серед мирного населення. А якщо вдасться реалізувати український сценарій розгортання місії, то це фактично означатиме відновлення контролю над українсько-російським кордоном та зменшення кількості поставок російської зброї та військових на Донбас. З іншого боку, варто розуміти, що реалізація такого сценарію малоімовірна, насамперед через право вето РФ як постійного члена Ради Безпеки ООН. Єдиним варіантом є офіційне визнання РФ країною-агресором, що у сьогоднішніх реаліях є малоімовірним. Також варто пам'ятати, що навіть реалізація розгортання миротворчої місії ООН на всій території Донбасу, включно з українсько-російським кордоном – не означає автоматичного припинення конфлікту, адже відомо багато прикладів, коли миротворчі місії ООН завершувалися без особливого успіху.

Показовим прикладом є події в Грузії. Ще в далекому 1994 р. у Москві підписали мирні угоди між Грузією і самопроголошеною Абхазією, після чого в

Абхазії запрацювала миротворча місія ООН. Сторони конфлікту домовилися про розгортання «миротворчих сил» країн СНД з метою спостереження за дотриманням угоди, при чому завданням місії ООН було спостереження за здійсненням угоди і за діяльністю «миротворчих сил» країн СНД. Згідно з мандатом Ради Безпеки ООН, співробітники місії здійснювали спостереження і контроль за виконанням сторонами угоди про припинення вогню і роз'єднання сил, а також контроль за переміщенням важкої техніки в зоні безпеки або зоні обмеження озброєнь. Спостереження вели і за місцями зберігання важкої бойової техніки, виведеної із зони безпеки та зони обмеження озброєнь. До складу місії ООН 2003 р. додали цивільний поліцейський компонент для сприяння місцевим правоохоронним органам у боротьбі зі злочинністю. Рада Безпеки ООН 15 квітня 2008 р. прийняла Резолюцію 1808 (2008), в рамках якої ООН підтвердила «прихильність всіх держав-членів суверенітету, незалежності і територіальної цілісності Грузії» [9]. Прийняттям цієї резолюції заперечували сам факт існування самопроголошених Абхазії та Південної Осетії. А вже на початку серпня 2008 р. РФ з території Південної Осетії та Абхазії вторглася на територію Грузії. Згодом РФ в односторонньому порядку офіційно визнала ці дві псевдо-республіки, а діяльність місії ООН була згорнута у зв'язку з розбіжностями постійних членів Ради Безпеки ООН з питання щодо територіальної цілісності Грузії [9]. Якщо в Україні пройде російський сценарій, то ми отримаємо ту саму ситуацію – миротворча місія уздовж лінії розмежування тільки закріпить лінію кордону «ДНР» і «ЛНР», а згодом РФ в односторонньому порядку проголосить про визнання їх незалежності. Такий варіант небажаний для України.

Отже сьогодні, головним завданням для української дипломатії є консолідація зусиль разом з нашими союзниками і систематичне просування пропозиції офіційно визнати РФ країною-агресором та розпочати миротворчу місію ООН на Донбасі. Водночас необхідно докладати максимум зусиль, щоб РФ не вдалося втілити в життя своє бачення миротворчої місії в Україні. Саме успішна реалізація українського сценарію миротворчої місії на Донбасі може принести мир в Україну та завершення російсько-українського конфлікту в довгостроковій перспективі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Карякіна А.* Миротворці ООН зможуть зайти на Донбас, якщо Росія виведе свої сили [Електронний ресурс] / Карякіна А. / Громадське телебачення. – Режим доступу : <https://hromadske.ua/posts/myrotvortsi-oon-zmozhut-zaity-na-donbas-iaxshcho-rosiia-vidvede-svoi-syly-volker>.
2. Коментар МЗС України у зв'язку з інформацією ЗМІ від 5 вересня 2017 року про останні заяви керівництва РФ щодо можливості розміщення миротворців ООН на Донбасі [Електронний ресурс] / Міністерство закордонних справ України. – Режим доступу : <http://mfa.gov.ua/ua/press-center/comments/7795-komentar-mzs-ukrajini-u-zvjazku-z-informacijeju-zmi-vid-5-veresnya-2017-roku-pro-ostanni-zajavi-kerivnictva-rf-shhodo-mozhливosti-rozmishhennya-mirotvorciv-oon-na-donbasi>.
3. Миротворці ООН на Донбасі: Порошенко назвав 5 принципових умов України [Електронний ресурс] / Перший український інформаційний телеканал «5 канал». – Режим доступу

: <https://www.5.ua/polityka/myrotvortsii-oon-na-donbasi-poroshenko-nazvav-5-pryntsyropykh-umov-ukrainy-154452.html>.

4. НАТО підтримує ідею розташування ймовірної миротворчої місії ООН на сході України на всій території конфлікту [Електронний ресурс] / Радіо «Свобода». – Режим доступу : <https://www.radiosvoboda.org/a/news/28776014.html>.

5. *Неймирок Д.* Миротворці ООН на Донбасі. Чим відрізняються пропозиції Порошенка та Путіна? [Електронний ресурс] / Неймирок Д. / Суспільно-політичне інтернет-видання «ГОРДОН». – Режим доступу : <http://gordonua.com/ukr/publications/-mirotvortsii-oon-na-donbasi-chim-vidriznjajutsja-propozitsiji-poroshenka-i-putina-205837.html>.

6. Німеччина підтримує розміщення миротворців по всій зоні АТО [Електронний ресурс] / Інформаційне агентство «УНІАН». – Режим доступу : <https://www.unian.ua/war/2119189-nimechchina-pidtrimue-rozmischnennya-mirotvortsiv-na-vsiy-teritoriji-konfliktu-na-donbasi.html>.

7. РФ хоче ввести миротворців на Донбас для охорони ОБСЄ на півночі [Електронний ресурс] / Інтернет-видання «Українська правда». – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/news/2017/09/13/7154976/>.

8. *Сааков В.* Берлін за розміщення миротворців ООН на всій території конфлікту на Донбасі [Електронний ресурс] / Сааков В. / Deutsche Welle: Новини й аналітика про Німеччину, Україну, Європу та світ. – Режим доступу : <http://www.dw.com/uk/берлін-за-розміщення-миротворців-оон-на-всій-території-конфлікту-на-донбасі/a-40381387>.

9. *Снегірьов Д.* Путін готує Україні абхазький сценарій [Електронний ресурс] / Снегірьов Д. / Новини і аналітика «Хвиля». – Режим доступу : <http://hvylya.net/analytics/politics/putin-gotyue-ukrayini-abhazkiy-stsenariy.html>.

10. США за розміщення миротворців на Донбасі, в т.ч. на кордоні з РФ [Електронний ресурс] / Інтернет-видання «Українська правда». – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/news/2017/09/14/7155093/>.

11. Україна просить ООН і ЄС ввести миротворців [Електронний ресурс] / Інтернет-видання «Тексти». – Режим доступу: http://texty.org.ua/pg/news/textynewseditor/read/59002/ukrajina-poprosyt_oon_i_je_s_vvesty_myrotvorciv?a_offset.

12. *Хотин Р.* 10 речей, які треба знати про миротворців ООН на Донбасі [Електронний ресурс] / Хотин Р. / Радіо «Свобода». – Режим доступу : <https://www.radiosvoboda.org/a/28744822.html>.

Стаття надійшла до редколегії 15.11.2017

Прийнята до друку 15.11.2017

DEPLOYMENT OF THE UNITED NATIONS PEACEKEEPING MISSION FOR EASTERN UKRAINE: PROBLEMS AND PROSPECTS

Orest Hohosha, Andriy Khimyak,

*Ivan Franko National University of Lviv,
1, Universitetska Str., Lviv, Ukraine, 79000, tel. (032)239-41-32,
e-mail: andry_khimyak@yahoo.com, dekart13@yahoo.com*

The theme of the deployment of the United Nations peacekeeping mission in Donbass is one of the key foreign policy topics this fall and clearly needs a detailed scientific analysis. In this article, the authors examine the procedure for the preparation and deployment of United Nations peacekeeping missions in general, and the prospects for deploying UN peacekeepers in eastern Ukraine in particular. Also, the article provides a comparative analysis of the Ukrainian and Russian scenarios for the deployment of the United Nations peacekeeping mission in Donbass, and highlights the main positions of the United States, NATO, and the EU on this issue.

Key words: UN peacekeeping mission; Russian-Ukrainian conflict; Ukraine; Russia; USA; NATO; EU.